

og har havt en ikke uvæsentlig Indflydelse paa Contoirholdslovsforslagets nuværende Affattelse.

Krieger: Det Lovforslag, som for Diebliffet foreligger til 1ste Behandling, bestaaer af saamange Enkeltheder, at det ganske vist vil være umuligt under denne Behandling at komme ind paa de enkelte Tal. Der er derimod visse almindelige Synspunkter, som ganske naturligen egne sig til at fremdrages. Den ærede Finanzminister har saaledes allerede gjort gjældende, og det vistnok med fuld Føie, at der bør være en vis Overensstemmelse mellem de Bestemmelser, som træffes i Soldlønningsslovsforslaget, og dem, som træffes i Postlønningsslovsforslaget. Disse to Forretningsgrene ere nemlig saa overensstemmende, at det ikke kan Andet end ansees som naturligt, at man ogsaa søger at bringe Overensstemmelse tilveie i Lønningsforholdene. Naar de to Lovforslag, der indeholde Lønningsbestemmelser for Soldembetsmændene og for Postembetsmændene, samtidig foreligge til Overveelse, kan man derfor heller ikke Andet end standse og undres ved saadanne Uoverensstemmelser, for hvilke man ikke kan gjøre sig nogen som helst rimelig Rede. S og for sig er det naturligviis næsten umuligt at føre et afgjørende Beviis for, at en enkelt Sats bør være 100 Rd. høiere eller lavere. Men ved Afgjørelsen af de Bestemmelser, som senere ville blive Gjenstand for Thingets Afstemning, gjør der sig visse Hovedsynspunkter eller Hovedmærker, om jeg saa maa sige, gjældende, som man i det Væsentlige maa komme til at holde sig til. Som et saadant Synspunkt tror jeg, at Alle ville erkjende Hensynet til den Indtægt, som de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd nu have. Jeg vil naturligviis dermed ingenlunde paastaae, at man absolut ved Fastsættelsen af de fremtidige Lønningsfasser skal ansee sig som bunden ved de nuværende, saa at der ingen Nedsættelse skulde kunne finde Sted. Det lader sig ikke paastaae, og saavel Regjeringens oprindelige Forslag som det af Folkethinget vedtagne Forslag indeholde jo ogsaa forsaavidt Nedsættelser, Nedsættelser fra Regjeringens Side, Nedsættelser fra Folkethingets Side, som

Regjeringen ikke har modsat sig, og enkelte Nedsættelser fra Folkethingets Side, som jeg tror ikke med Rette kunne angribes. Ved Siden af Hensynet til de nuværende Lønningsfasser, der er et meget væsentligt Moment, har dernæst Hensynet til Regjeringens Forslag og for det Tredie Hensynet til de Afstemninger, som allerede ere foregaaede i Folkethinget, stor Betydning. Jeg tror, at dette er tre Momenter, som man naturliggen maa holde sig for Die alle tre. — Begge de to af mig nævnte Lovforslag, det foreliggende og Lovforslaget om Lønninger ved Soldvæsenet, ere jo anlagte paa samme Maade. I dem begge er der Spørgsmaal om forskjellige Lønningsklasser, og begge tilfigte de at slyde en Lønningsklasse ud, som findes i de hidtil gjældende tilsvarende Lønningslove henholdsviis af 11te Marts 1851 og 27de Januar 1852, nemlig den 5te Klasse. Der bliver saaledes i dem begge 4 Lønningsklasser tilbage. Jeg seer nu ikke rettere, end at der med Hensyn til 1ste Lønningsklasse, forsaavidt jeg har forstaaet den ærede Finanzminister rigtig, for begge Lovforslags Vedkommende foreligger en Afgjørelse, mod hvilken der fra Regjeringens Side, forsaavidt Lønningsfasser og de dertil sig knyttende Alderstillæg angaaer, ikke gjøres nogen Indsigelse. Jeg tror ikke i saa Henseende at have taget feil af Finanzministerens Stilling. Kaste vi derimod Diet paa den anden Lønningsklasse i de tvende Lovforslag, ville vi strax opdage en Uoverensstemmelse, som man har meget vanskeligt ved at forstaae. Den anden Lønningsklasse bestaaer igjen i begge Lovforslag af 5 Underklasser. Men medens disse Underklasser i Lovforslaget om Soldvæsenet ere stillede saaledes, at Gagerne stige fra 1,500 Rd. gennem 1,700, 1,900 og 2,100 Rd. til 2,200 Rd., stige de derimod i det foreliggende Lovforslag fra 1,600 gennem 1,800, 2,000 og 2,200 til 2,400 Rd. Dette er en Uoverensstemmelse, som jeg ikke tror, at der kan anføres nogen fyldestgjørende Grund for. Jeg tror, at den bør rettes, og jeg tror, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at der ikke er nogen Grund til at fravige den Stigning, som er fastslaaet i det nu foreliggende Lovforslag, det om Post-